

ANNE BABALARIN EN ÇOK YAPTIĞI 5 YANLIŞ!

Mehmet Teber

Çocuklarını güzel bir şekilde eğitmeyi tüm anne-babalar istiyor. Fakat iyi niyetler doğru davranışlarla birleşmediğinde ortaya doğru sonuçlar çıkmıyor. Anne-babalar çocukları olumsuz yönde etkileyen 5 temel yanlış yapıyor...

Çocuklarını güzel bir şekilde eğitmeyi tüm anne-babalar istiyor. Herkesin niyeti çok iyi. Ancak iyi niyetler doğru davranışlarla birleşmediğinde ortaya da doğru sonuçlar çıkmıyor. Bazen eğitim için kullandığımız ve genelde anne-babalarımızdan gördüğümüz yöntemler çocuklarımızı olumsuz etkileyebiliyor. Anne-babalar olarak, çocuklarımızı eğitirken genel olarak beş temel yanlış yapıyoruz. Bu yanlışları detaylıca açıklamak yerine örneklerle aktarmak istiyorum.

1. EVLATKOLİK ANNE-BABA

Bazı anne-babalar çocuklarına o kadar bağılırlar ki, bu bağıllık artık karşılıklı bağımlılığa dönmüştür. Onları yanından ayırmak istemezler ve aşırı korumacı davranış sergilerler. Bu ailede yetişen çocuklar genelde çekingen olurlar.

Aşırı Koruyucu Tutum

Senaryo 1

- Bey, bu çocuk bir türlü kendi yatağında yatmıyor. Devamlı bizimle yatmak istiyor. Ne yapacağız?
- Bir şey olmaz ne olacak?
- Ama geçenlerde televizyonda bir uzman, çocukların yataklarını 2 yaşından sonra ayırmak gerektiğini söyledi. Bizim oğlan 5 yaşına geldi, hala bizimle yatıyor.
- Onlar da çokbilmiş canım. Çocuk yatağı ayırınca bas bas bağırıyor. Kıyamam ben yavruma.

Senaryo 2

- Baba bana bisiklet alır mısın?
- Oğlum alırım ama bisikletten düşüp bir yerini kırabilirsin. Bu nedenle büyüyünce alırım.
- Ama baba ben büyüdüm.
- Biraz daha büyümen lazım. Allah korusun başına kaza gelir. Üzülürüz sonra.

Senaryo 3

- Ya hanım şu çocuğu biraz da dedesine bıraksak.
- Olmaz. Ben çocuğumu kimseye bırakamam. O yanımda olmadığına kendimi huzursuz hissediyorum.
- E, böyle olunca da çocuk dizinin dibinde pısırik yetişiyor.
- Ne yapayım çok seviyorum oğlumu ve ondan hiç ayrılmak istemiyorum. Pısıriklığı senden geçme. Yanımda olmasıyla bir alakası yok.

2. MÜKEMMELİYETÇİ ANNE-BABA

Bazı anne-babalar ise çocuklarının elde ettiği hiçbir başarıdan memnun olmazlar. Daima daha iyisini, daha iyisini beklerler. Mükemmeliyetçi anne-babaların çocukları için hayat çok zordur.

Senaryo 1

- Oğlum getir bakalım karneni.
- Baba takdir aldım.
- Hmms. İki tane beş, diğerleri dört. Bunlar neden beş değil yavrum?

Senaryo 2

- Anne, anne! Yazılıdan tam tamına 90 aldım.
- Aferin oğluma. Peki, neden 100 değil yavrum? Bence biraz daha çalışsan 100 alırdın.
- Anne sen de hiçbir şeyi beğenmiyorsun ya!

Senaryo 3

- Kızım, salonu da sen siliver. Ben yorulдум.
- Tamam anne!
- ...
- Anne salonu sildim, şimdi arkadaşlarıma gidebilir miyim?
- Dur, bir bakayım! Bak kızım şu köşede hala toz kalmış. Hem camlardaki parmak izleri de pek geçmemiş.
- Anne ya! Bir kere de teşekkür et.
- Yarım işin neyine teşekkür edeyim kızım.

3. KIYASLAYICI ANNE-BABA

Kimi anne-babalar ise çocuklarını sürekli başkaları ile kıyaslarlar. Bu kıyas, çocukları o kadar huzursuz eder ki, zamanla kıyaslandıkları kişiye karşı içlerinde olumsuz duygular oluşur.

Senaryo 1

- Bak yavrum komşunun çocuğunu görüyor musun? Okuldan gelir gelmez dersini yapıyormuş o. Ya sen?
- Ben de yaparım anne.
- Hep yaparım, ederim. Bir kere de yaptığını görsem.

Senaryo 2

- Bak oğlum, amcanın çocuğunu gördün mü, sınavdan 490 puan almış. Üstelik senin yaşında. Sen de böyle boş boş gezin bakalım.
- Başbakan da senin yaşında baba! O başbakan, ya sen?

Senaryo 3

- Bak kardeşini gördün mü, ne güzel de yemeğini yiyor. Sen böyle aç kal.
- Madem güzel yiyor, benim yemeğimi de o yesin.
- Terbiyesiz. Geç çabuk sofraya. Yoksa kırarım kemiklerini.

4. AŞAĞILAYICI ANNE-BABA

Bazen anne-babalar çocukların fiziksel özelliklerini, gösterdikleri yanlış davranışları göz önüne alarak aşağılama ve hakaret içeren sözler sarf ederler. Evde aşağılamaya maruz kalan çocukların özgüvenleri düşük olur.

Senaryo 1

– Seni koca kafalı. O koca kafanın içinde azıcık da akıl olsa derslerinden güzel notlar alırdın.

– ...

– Geç çabuk odana. Dersini çalış, hadi.

Senaryo 2

– Söyle bakalım, sen mi kırdın bu vazoyu?

– ...

– Sakarın tekisin ne olacak... Tam bir sakar. İnsan birazcık yaptığı işe dikkat eder. Kör müsün yoksa?

Senaryo 3

– Cebimden parayı sen mi aldın?

– ...

– Seni geri zekâlı hırsız. Sen mal mısın çocuğum, he? O kalın kafana sok şunu: Bir daha cebimden izinsiz para alırsan gebertirim seni.

5. TEHDİTKÂR ANNE-BABA

Anne-babaları bazen eğitim yöntemi olarak tehdidi denerler. Ancak tehdit edilen kişinin tüm enerjisi söner ve kendisini tehdit edene karşı içinde kızgınlık oluşur.

Senaryo 1

– Hele bi notlar düşük gelsin. Ben sana o zaman ne yapacağımı biliyorum...

– ...

– Sanayiye vereceğim seni, sürüm sürüm sürün de aklın başına gelsin emi!

Senaryo 2

– Kalk artık şu bilgisayarın başından.

– Anne, biraz daha..

– Akşam baban gelsin, seni ona söyleyeceğim. Olacakları sen düşün!

– Üff anne yaa!

Çocuklarımızı doğru eğitmenin yollarını öğrenmeden önce, onları eğitirken yaptığımız yanlışları terk etmemiz gerekiyor. Bağlılık ayrı şeydir, bağımlılık ise ayrı. Anne-babalar çocuklarına bağlı olabilirler ancak onların dizlerinin dibinden ayırmayacak kadar ileri giderse bu bağlılık o zaman çocuklar çekingen ve özgüvensiz bir şekilde yetişir. Hiç birimiz mükemmel olmadığımız için çocuklarımızdan da mükemmel olmalarını bekleyemeyiz. Her çocuk özeldir ve farklıdır, bu nedenle sadece kendisi ile kıyaslanabilir. Aşağılamak çocuğun ruhunu incitir ve anne-babaya yakışmaz. Tehdit bir eğitim yöntemi değildir. Buna mukabil cezayı bir eğitim aracı olarak kullanabiliriz.

Özetle, çocuklarımızı doğru eğitmenin ilk adımı, onları eğitirken kullandığımız yöntemleri terk etmektir. Ve tüm çocuklar, doğru bir şekilde eğitilmeyi hak etmektedir.